

και μάλιστα τον υποχρέωσαν εντός της ημέρας να βρίσκεται εκτός των ορίων του αθηναϊκού κράτους. Γεμάτος σκεπτικισμό ο Μελήσιππος, και έντρομος για το κακό που θα ακολουθούσε, είπε, προφητικά, κατά τον Θουκυδίδη: «Ήδε η ημέρα τοις Έλλησι μεγάλων κακών άρξει»!

Η συνέχεια είναι γνωστή... Ακολούθησε ο Πελοποννησιακός πόλεμος, που μετέτρεψε την Ελλάδα σε συντρίμια, την ιστορία σε όνειδος, τον πολιτισμό σε στάχτη...

Και έκτοτε το ίδιο σκηνικό επαναλαμβάνεται...

Κι' ας διαπιστώνει με πίκρα ο Περικλής «περισσότερο φοβάμαι τις δικές μας αμαρτίες, παρά την επιβουλή των εχθρών μας»....

Κι' ας τονίζει ο Αντισθένης «ομονοούντων αδελφών συμβίωσις παντός τείχους ισχυροτέρα»..

Κι' ας υπογραμμίζει ο Ξενοφώντας ότι «χωρίς ομόνοια ούτε πόλη, ούτε σπίτι μπορεί σωστά νά κυβερνηθεί»...

Διότι, κατά το Δημόκριτο μόνο «απ' ομονοίης τα μεγάλα έργα»! Όπως στην φυσική η συνένωση δυνάμεων συντελεί στη δημιουργία μεγαλύτερου έργου, έτσι και στον κοινωνικό τομέα η ομόνοια, η υπέρβαση του «εγώ» και τη δημιουργική ένταξή του στο συλλογικό «εμείς», θα συνενώσει τις επί μέρους ατομικές προσπάθειες των ανθρώπων, ώστε να αποτελέσουν τις συνιστώσες στη συνισταμένη της κοινωνικής και εθνικής προόδου.

Δυστυχώς, όμως, η τρισχιλιετής πορεία του Ελληνισμού έχει αποδείξει ότι η ομόνοια, το ατομικό αυτό αγώνισμα υπέρβασης του «εγώ» και ένταξής του στο συλλογικό «εμείς», είναι τελικά τέκνο της ανάγκης και εκδηλώνεται μόνο σε περιπτώσεις εξωτερικής στρατιωτικής επιβουλής και έσχατου εθνικού κινδύνου...

Σήμερα, η πατρίδα μας και ο Λαός μας αντιμετωπίζουν μια από τις μεγαλύτερες προκλήσεις της σύγχρονης ιστορίας, που όλοι αισθανόμαστε ταπεινωμένοι, φοβισμένοι και ανασφαλείς, πρέπει να ξαναβρούμε την ελπίδα μας και να πιστέψουμε στον εαυτό μας.

Είναι ανάγκη, πάση θυσία να γίνουμε όλοι οι Έλληνες ένα αρραγές μέτωπο και να φροντίσουμε όλοι, άρχοντες και αρχόμενοι να μη διασπαστεί η κοινωνική μας συνοχή.

Δεν είναι ώρα αναζήτησης αλλά ανάληψης ευθυνών... Δεν είναι ώρα θυμού, αγανάκτησης και εκδίκησης, αλλά ώρα περισυλλογής και ανασύνταξης των δυνάμεών μας...

Ξεπεράσουμε με κοινή προσπάθεια, σύμνοια και αλληλεγγύη...

Η βία, η άρνηση και η ιδιοτελής εκμετάλλευση της κρίσης θα δώσει τη χαριστική

βολή στην Πατρίδα μας..

Ας κάνουμε όλοι το καθήκον μας.Ας αναδείξουμε ό, τι καλύτερο έχει ο Ελληνισμός.

Η κρίση να γίνει η ευκαιρία όλων και όχι η τελευταία κατοικία αθώων πολιτών.

Δεν έχουμε την πολυτέλεια να δούμε ποιος φταίει περισσότερο και ποιος λιγότερο.

Ας προλάβουμε τα χειρότερα....

Το κοινωνικό μίσος να γίνει αγάπη για τη χώρα και τα παιδιά μας που δεν φταίξανε!

Κάποτε από τους κόλπους της χειμαζομένης αλλά διαρκώς μαχομένης Εκκλησίας μας ανεδείχθη ένας Άγιος, ο πολιούχος της Σπάρτης Όσιος Νίκων, που εκήρυξε στην Κρήτη και στη Λακωνία το «Μετανοείτε» και μπόρεσε έτσι να αποκαταστήσει και να στηρίξει τον κλυδωνιζόμενο στις περιοχές αυτές Ελληνισμό.

Σήμερα, απ' άκρη σ' άκρη της Ελλάδας, πρέπει να ακουστεί το κήρυγμα «Ομολοείτε», ώστε να μη χρειαστεί ένας νέος Νίκων να κηρύξει το «Μετανοείτε»!

† Ο ΣΥΡΟΥ ΔΩΡΟΘΕΟΣ Β΄